

van T. P. van der Kooy en Murray.

Voor ons is van belang, dat het bekende geschil met de Keulse expediteurs, de Keurvorst van Keulen en het achter hem staande Tolkapittel, in hoofdzaak ontstaan door de vele onjuiste gewichtsopgaven, eindigde met een overwinning der schippers, die het recht kregen de goederen te wegen. De Raad der Admiraliteit van de Maze waarschuwde alle kooplieden en Rijnschippers, dat de Keurvorst alle schepen zou doen aanhouden, indien het gewicht van de goederen niet op de vrachtbrieven zou zijn aangegeven, door middel van een bekendmaking gedrukt bij Hendrik Waesberge in 1792. Diverse kooplieden der stad Rotterdam richtten tot Burgemeesteren een verzoek tot instelling van een waag voor alle goederen met bestemming Keulen en het Rijngebied. Dezen besloten, bij resolutie van 31 augustus 1792, hiervoor 'provisioneel' en 'tot wederopzeggens' een pikkel met schalen en de nodige gewichten ter beschikking te stellen. Tevens werden de hun door Commissarissen tot de Rhijnvaart, Frederik Willem Remy en Johan Reinhard Maurenbrecher, aanbevolen burgers Cornelis Hermanus Specht en Abraham Lodewijk Pasché aangewezen (na de hiertoe vereiste eed in handen van Burgemeesteren te hebben afgelegd) de in te laden goederen en koopmanschappen behoorlijk te wegen en het gewicht te noteren en aan de aflader der goederen en aan de schipper van het schip op te geven en vervolgens op hun eed de deugdelijkheid der vrachtbrieven te affirmeren, alles conform de acte of commissie, die hun van hun aanstelling zou worden gegeven.

Reeds op 10 september d.a.v. richtten de bovengenoemde wegers zich met een drieledig verzoek tot hun mandatarissen. In de eerste plaats verzochten zij een zwaardere weegschaal met toebehoren; er kwamen nl. vaten voor met een gewicht van 2500 à 3000 pond, wat een tegengewicht van dezelfde grootte vereiste, bovendien bracht het werken met zulk een lichte schaal als de tegenwoordige hun veiligheid en die van het personeel ernstig in gevaar. Vervolgens wezen zij erop, dat zij van de vroege morgen tot diep in de avond op hun post moesten zijn en zij niet altijd in de open lucht konden verblijven, zonder zich aan ziekten en ongevallen bloot te stellen en dat de hun toegewezen plaats aan de Leuvehaven aan alle kanten open en bloot lag. Om die reden verzochten zij, ook voor hun boeken en papieren, 'een geapproprieerde verblijf- en bergplaats',